

De hele wapenrusting van God

<http://www.stempublishing.com/magazines/OSW/91-98/osw96f.html>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Als christenen werden wij door God geroepen om de goddelijke en geestelijke dingen te genieten die Hij ons gegeven heeft in Christus, om de roeping waardig te wandelen waarmee Hij ons heeft geroepen, en, zoals Paulus Timotheüs aanmaande, verdrukkingen te lijden als een soldaat van Christus (2 Timotheüs 2:3). Conflict kan niet vermeden worden als we God getrouw zijn, maar Hij heeft voorzien in de wapenrusting die nodig is voor geestelijke oorlogvoering. Hij heeft ons de “wapens van het licht” gegeven om ons te beschermen tegen de “werken van de duisternis” (Romeinen 13:12) terwijl wij door een duistere wereld gaan, en “de wapens van de gerechtigheid” om ons te beschermen tegen de ongerechtigheid die rondom ons overvloedig is (2 Korinthiërs 6:7).

In de brief aan de Efeziërs, waar christenen aanzien worden als gezegend “met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus”, wordt gezegd dat onze strijd niet tegen vlees en bloed is maar “maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten” (Efeziërs 1:3; 6:12). Het kan raar lijken dat een van nature dappere man als Simon Petrus, zijn Meester in de steek zou laten in het uur van Zijn nood, en dat al de andere discipelen Jezus in de steek zouden laten en wegvluchtten toen Hij werd gegrepen door de bende van de hogepriester. Het moet evident zijn dat zij zich realiseerden dat hun vijanden niet gewoon van vlees en bloed waren, maar dat zij geconfronteerd werden met de machten van de duisternis voor wie zij geen evenknie waren. Blijkbaar was het het dienstmeisje dat de val van Petrus teweegbracht, maar achter de handelingen van dat dienstmeisje zat de macht van Satan.

In onze eigen kracht zijn wij, net zoals Petrus, niet in staat de machten van de duisternis te weerstaan, maar God heeft ons van een wapenrusting voorzien om ons in staat te stellen Hem trouw te blijven op de boze dag. We moeten leren sterk te zijn, niet in onszelf, maar in de Heer en de kracht van Zijn macht. De Heer ontmoette en overwon de vijand in al zijn macht, en als wij sterk staan in Hem, ons realiserend dat Hij triomfeerde en dat de macht van Zijn kracht beschikbaar is voor ons, dan zullen we geen vijand vrezen die Hij verslagen heeft.

Jericho was misschien de meest versterkte stad van alle steden van Kanaän, maar voor Israël viel ze. Jozua ontmoette de Engel des Heren met een getrokken zwaard in Zijn hand, en zolang Israël sterk was in Hem, en in de kracht van Zijn macht, overwonnen zij. Ai kon niet vergeleken worden met Jericho qua versterking, en Israël, zonder JHWH te consulteren, dacht dat Ai gemakkelijk zou ingenomen worden. Zij zouden spoedig ondervinden dat hun eigen sterkte onvoldoende was om zelfs

zo'n kleine stad in te nemen. Wij hebben te leren, zoals zij: "zonder Mij kunt u niets doen" (Johannes 15:5) en, met Paulus: "Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus, Die mij kracht geeft" (Filippenzen 4:13).

Wij moeten de hele wapenrusting van God aandoen, niet om Satans macht te weerstaan want zijn macht werd gebroken door Jezus aan het kruis, maar "tegen de **listige verleidingen** van de duivel". Onze vijand is subtiel, en hij heeft een lange ervaring. Hij bracht de val van de mens teweeg door Eva te verleiden met zijn streken. Israël, door onwaakzaamheid, en omdat zij JHWH niet hadden geconsulteerd, werd verleid tot het maken van een verbond met de Gibeonieten.

Onze waakzame tegenstander spant zich altijd in om ons te verhinderen binnen te gaan in praktische verheuging van de erfenis die God ons heeft gegeven in Christus en zoekt ons te benauwen met zijn listen en vurige pijlen.

Zolang wij in deze wereld zijn hebben wij de hele wapenrusting van God nodig, want de boze tijd blijft duren totdat de Heer komt om alle kwaad weg te doen. Wij kunnen de aanvallen van de vijand niet weerstaan met enig andere wapenrusting dan deze die God heeft voorzien, en elke poging met enig ander middel is een uitnodiging tot falen. Paulus schreef aan de Korinthiërs: "Want al wandelen wij in het vlees, wij voeren geen strijd naar het vlees. De wapens van onze strijd zijn immers niet vleselijk, maar krachtig door God, tot afbraak van bolwerken" (2 Korinthiërs 10:3-4).

Eerst en vooral, wij moeten in de volle wapenuitrusting van God weerstand bieden aan de aanslagen van de vijand. Daarna, dit alles gedaan hebbend, en een stap voorwaarts gedaan om te bezitten wat God ons heeft gegeven, moeten we krachtig staan in ons bezit, want, als we niet waakzaam zijn, kan het moment van triomf omslaan in het moment van nederlaag.

Er zijn zeven onderdelen in "de hele wapenrusting van God" en we kunnen geen enkel onderdeel missen. Indien we proberen weerstand te bieden met gemis van enig onderdeel, zal de waakzame vijand dit snel opmerken, voordeel doen met onze zwakheid en ons graag verslaan.

"Uw middel omgord met de waarheid" (Efeziërs 6:14a)

Toen David overtuigd werd van zijn zonde, sprak hij tot God en zei: "Zie, U vindt vreugde in waarheid in het binnenste" (Psalm 51:8). Zijn lendenen waren niet omgord met waarheid, en de vijand van God en Zijn volk profiteerde van Davids zwakheid om de heilige Naam van JHWH te onteren. Het is enkel wanneer Gods Woord zijn terechte plaats heeft in onze zielen, enkel wanneer Christus in onze harten woont door geloof, dat wij ons middel omgord hebben met de waarheid. Een waar hart denkt enkel na over hoe het leven de eer van Gods Naam beïnvloedt. Als we enig ander motief hebben dan Christus, voor enig woord of enige actie, dan is ons middel niet omgord met de waarheid. Paulus had weerstand te bieden tegen Petrus omdat hij beïnvloed was door hen die van Jakobus waren (Galaten 2) in plaats van door de waarheid van God. Vele dingen kunnen de waarheid in de weg komen te staan vanuit ons binnenste. De liefde voor de tegenwoordige wereld ontstroonde de waarheid in het hart van Demas, waardoor hij Paulus in de steek liet die voor de waarheid opkwam

(2 Timotheüs 4:10). Al biddend tot de Vader voor Zijn discipelen, zei de Heer: “Heilig hen door Uw waarheid; Uw woord is de waarheid” (Johannes 17:17). Met het woord van de Vader in ons, zal Christus ons levensmotief zijn, en de waarheid zal ons binnenste vullen en ons karakter geven aan elke inwendige gedachte en elke uitwendige handeling.

“Bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid” (Efeziërs 6:14b)

Het borstharnas of de borstplaat waarborgt ons dat het hart niet bezwaard zal worden door een beschuldigend geweten. Als we iets doen wat niet recht is voor God, dan krijgen we een slecht geweten, waarmee de vijand niet traag zijn voordeel zal doen. Hymeneüs en Alexander behielden geen goed geweten en hun geloof leed schipbreuk (1 Timotheüs 1:19-20). Dit zijn voorbeelden van mensen die als het ware het borstharnas van de gerechtigheid afwierpen. We kunnen een slecht geweten verkrijgen in erg kleine zaken die, indien niet snel geoordeeld en beleden aan God, ons erg zullen hinderen in de strijd waartoe God ons heeft geroepen.

“De voeten geschoeid met bereidheid van het Evangelie van de vrede” (Efeziërs 6:15)

Het is een gezegend voorrecht om de wonderlijke boodschap van het Evangelie van de vrede met ons mee te dragen. Dit is een voorrecht dat God aan al Zijn heiligen heeft gegeven. Het is niet het voorrecht van enkel de kerkleiders, alhoewel dezen hun bijzondere voorrecht hebben in relatie tot Gods getuigenis. Deze bereidheid betekent niet enkel ons woordelijk spreken van het Evangelie van de vrede, maar ook dat al onze stappen zouden gekenmerkt zijn door de vrede die consistent is met het Evangelie.

Een van de vereisten van een ouderling/opziener in 1 Timotheüs 3:3 is: “niet vechtlustig”. Vechtlustigheid is uitermate inconsistent met het Christendom, samen met ook elke andere karaktertrek die de Naam van de Heer zou onteren tegenover de wereld. Onze God is een God van vrede, en een van de zeven dingen die Hij haat is hij “die tussen broeders twisten teweegbrengt” (Spreuken 6:19).

Het Evangelie brengt vrede aan

1. In de eerste plaats vrede met God. Door het Evangelie te horen en te ontvangen kunnen mensen bekeerd worden, waardoor ze in een goede verhouding met God komen en zij niet meer Zijn toorn over de zonde moeten vrezen of ondergaan. De verzoening met God schenkt ons bovendien, instant, het eeuwige leven. Dit is het grote plaatje van de vrede door het Evangelie.
2. In de tweede plaats vrede op aarde. Het ontvangen van het Evangelie brengt vrede doordat wij nu vrede hebben op onze smalle weg op aarde, want wij bevinden ons in een toestand van zegen en bescherming, ondanks de wilde koers die de wereld vaart. Wij hoeven de wereld niet meer te vrezen, want wij zijn met Christus verborgen in God (Kolossenzen 3:3).
3. In de derde plaats brengt de bereidheid om het Evangelie te verbreiden bescherming tegen de kwade machten en de listen van de duivel. Dit maakt dus onderdeel uit van onze bescherming. Want zij die zich schamen om het Evangelie uit te dragen, of de lafhartigen, worden door de Satan gemakkelijk tot struikelen gebracht. (M.V.)

Voordat het Evangelie ons bereikte, als zondaars uit de heidenen, waren wij zonder God en we kenden “de weg van de vrede” niet. Maar nu heeft het Evangelie ons voorzien van schoenen van vrede aan onze voeten voor de strijd. Vanouds werd geschreven betreffende de wijsheid: “Haar wegen zijn lieflijke wegen, al haar paden zijn vrede” (Spreuken 3:17). Dit is het pad waarop wij geroepen zijn te treden, en dat is tegengesteld aan dat van de natuurlijke mens.

De stappen van onze Heer Jezus waren altijd gekenmerkt door vrede, zelfs toen Hij Satan ontmoette, in de wildernis of aan het kruis, en ook toen hij hen ontmoette die Satan gebruikte, of het nu religieuze ofwel politieke leiders waren, die Zijn werk voor Zijn God en Vader trachtten te verhinderen.

De vermaning “Jaag de vrede na met allen, en de heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zien” (Hebreeën 12:14) werd geschreven voor hen die het Evangelie van vrede hadden ontvangen. Alhoewel strijdend voor het geloof, voor haar fundament of haar bovenstructuur, moeten wij niet gekenmerkt worden door een twistzieke geest, die tot het vlees behoort, maar door de Geest van Hem Die zei: “Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u” (Johannes 14:27). Voor de mens van de wereld en de onopgeleide christen zal het een raadsel zijn dat enkel dezen wier voeten geschoeid zijn met vrede kunnen hopen te staan voor God in de geestelijke strijd van het Christendom. Paulus, voor de leiders van Israël, voor Felix, Festus en koning Agrippa, vertoonde dezelfde vredevolle trekken als zijn Heer en Meester vertoonde tegenover de hogepriesters, Herodes, en Pilatus. Bij de Heer was alles perfectie; Hij dreigde nooit en nooit sprak Hij een pijnlijk woord in de aanwezigheid van al Zijn valse beschuldigers.

“Neem bovenal het schild van het geloof op” (Efeziërs 6:16)

Dit goddelijke schild is er om ons te beschermen tegen de vurige pijlen van de boze, die bedoeld zijn om de christen te benauwen en zijn geloofsvreugde te verwoesten met betrekking tot de zegeningen van God. Als we de geloofsvreugde en -zekerheid verliezen, zal er weinig getuigenis in ons leven zijn voor Christus, en Satan zal succes kennen in zijn aanval. Vurige pijlen worden geworpen om de ziel van de gelovige te verwonden en te branden. Dit kunnen pijlen zijn van twijfel en ongelooft, of allerlei valse leringen.

Alles wat vereist is wanneer de vijand zijn vurige pijlen werpt, is God tussen de vijand en onszelf te stellen, want de vijand is geen partij voor God. Geloof, in alle eenvoud, zegt ons: “Als God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn?” (Romeinen 8:31). Toen David geconfronteerd werd met Goliath, erkende zijn geloof dat deze reus, door Israël uit te dagen, de levende God trotseerde, en het was dit wat David in staat stelde hem te overwinnen. We zien het schild van geloof gebruikt worden door koning Asa, toen Zerah de Cusjiet en zijn horden op hem afkwamen (2 Kronieken 14:11). Dit onmisbaar schild werd ook gebruikt door koning Hizkia toe hij geconfronteerd werd met de vurige woorden van de koning van Assyrië (2 Kronieken 32:8).

Toen Paulus Timotheüs schreef over een “ongeveinsd geloof”, sprak hij vanuit een lange ervaring als “een goed soldaat van Jezus Christus” (2 Timotheüs 3:3). Tot de Galaten had hij geschreven: “ik leef door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven” (Galaten 2:20). Dit is een van de geheimen van de succesvolle strijd van de apostel, die, aan het eind van zijn lange dienst voor Zijn Meester, kon zeggen: “Ik heb het geloof behouden” (2 Timotheüs 4:7). Het schild van het geloof had hem beschermd in vele conflicten, en hij gebruikte het tot op het einde.

“Neem de helm van de zaligheid [= redding]” (Efeziërs 6:17a)

Wanneer onze gedachten gefocust zijn op Gods redding, worden het hart en de geest beschermd tegen elke gedachte die storend zou zijn en gevoelens van onzekerheid produceren. In hoofdstuk 2 van Efeziërs werd ons geleerd: “Want uit genade bent u zalig [= gered] geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen” (Efeziërs 2:8-9). Er zijn veel christenen die constant in twijfels en vrees leven met betrekking tot hun redding, en die nooit goed geleerd hebben dat: “Hij heeft ons zalig gemaakt” (2 Timotheüs 1:9), en dat onze redding geheel afhangt van het werk van Christus en de soevereine genade van God. Zulke mensen treden nooit binnen in het huidige bezit van wat God ons gegeven heeft in Christus; hun levens worden geleefd in miserabele onzekerheid door niet te rusten in eenvoud van de waarde van het kostbare bloed van Christus en in de waarheid van Gods heilige woord. De helm van redding brengt een toestand van rust, omdat de ziel dan rust op wat Christus is en wat Hij heeft gedaan, niet op wat wij zijn en onze eigen nietige inspanningen.

De Thessalonicenzen waren niet onderricht in de waarheid over de komst van de Heer, en dit gebrek werd door de vijand aangewend om hen te benauwen. Paulus zond hen “de helm van de zaligheid”, de volle redding die ultiem verkregen wordt bij de komst van de Heer Jezus: Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Chris-

tus, Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven” (1Thessalonicenzen 5:8-10).

“Het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord” (Efeziërs 6:17b)

Het zwaard is niet enkel een defensief wapen; het kan ook gebruikt worden om de vijand op de vlucht te jagen. Zo is “het zwaard van de Geest, dat is Gods woord”. Hebben wij niet het grote voorbeeld van het gebruik van dit goddelijke zwaard toen de Heer de aanvallen van Satan afsloeg met de woorden: “Er staat geschreven”? Het is niet genoeg de Schrift te citeren tegenover een vijand; we moeten hem tegemoet gaan met de Schriftplaats die gekozen werd door de Heilige Geest Die in ons woont. Hiervoor moeten we zowel goed onderricht zijn in de Schrift als onder de controle van de Heilige Geest staan. Satan citeerde de Schrift wanneer hij de Heer aanviel, maar de Heer weerlegde hem met een andere Schriftplaats, die het zwaard van de Geest was, en Satan had hierop geen antwoord.

In zijn vele conflicten gebruikte Paulus vaak het zwaard van de Geest, maar zelfs in zo’n opmerkelijke dienaar werd niet de volmaaktheid gezien als die van zijn Meester. “Toen de hogepriester Ananias beval hen die bij hem stonden hem op de mond te slaan”, antwoordde hij in woede: “God zal ú slaan, witgepleisterde wand!” (Handelingen 23:2-3). Dit is niet het zwaard van de Geest gebruiken, alhoewel dit een reactie is van verontwaardiging tegen een foute actie. De falende apostel was toen niet in de geest van zijn Meester Die, in soortgelijke omstandigheden, niet de minste woe-de toonde. Inderdaad, Paulus moest het zwaard van de Geest nu keren tegen zijn eigen haastige woorden, en zei: “er staat geschreven: U mag geen kwaad spreken van de leider van uw volk” (Handelingen 23:5).

“Bid in de Geest” (Efeziërs 6:18)

Het zevende, finale deel van de wapenrusting is gebed:

“Terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen. Bid ook voor mij, opdat mij het woord gegeven wordt bij het openen van mijn mond, om met vrijmoedigheid het geheimenis van het Evangelie bekend te maken, waarvan ik een gezant ben in ketenen, opdat ik daarin vrijmoedig mag spreken, zoals ik moet spreken” (Efeziërs 6:18-20).

Als ons gebruik van Gods woord onder de controle moet staan van Gods Geest, moeten ook onze gebeden “in de Geest” zijn. Gebed is de uitdrukking van onze afhankelijkheid van en vertrouwen op God, en deze houding moet ons altijd kenmerken. Alle gebed, van elk soort, zal het hele terrein van Gods belangen in deze wereld omvatten, zelfs al weten wij weinig van wat eigenlijk plaatsvindt onder de vele duizenden van Gods volk.

In tijden van bijzondere beproeving zullen er bijzondere verzoeken zijn, zowel voor de heiligen als voor de dienaren van de Heer, alhoewel we altijd in gedachten houden dat alle heiligen dierbaar zijn voor het hart van Christus, en dat wij verbonden zijn met allen in de eenheid van het lichaam van Christus. In Efeziërs 6:19-20 verlangt de apostel dat de gebeden van de heiligen in relatie staan tot de bijzondere bediening die hem toevertrouwd was door de Heer Jezus. Onze Heer heeft ons niet enkel getoond hoe wij het zwaard van de Geest moeten gebruiken in de strijd, maar Hij heeft ons een volmaakt voorbeeld gegeven van afhankelijkheid van God, want, we lezen over Hem in de Hof van Gethsemane: “En Hij kwam in zware zielenstrijd en bad des te vuriger” (Lukas 22:44).

De boze dag zal spoedig voorbij zijn, want de Heer komt om ons voor altijd bij Hem op te nemen. Dan zal het niet meer nodig zijn dat we ons in conflicten begeven tegen de geestelijke machten die ons zoeken te hinderen binnen te gaan in de geestelijke zegeningen die God ons gegeven heeft in Christus in de hemelse plaatsen, en die ons trachten te beroven van het voorrecht loyaal aan Christus te zijn gedurende de tijd van Zijn afwezigheid in deze wereld. Maar we kunnen niet staan voor Christus tenzij we elk onderdeel van de goddelijke wapenrusting aandoen, ons realiserend dat alle sterkte voor dit conflict in de Heer Jezus Christus ligt.